

Kyrkliv

NR 1 2015

EN TIDNING OM VERKSAMHETEN
OCH LIVET I ALVESTA FÖRSAMLING

TEMA: Dela liv

**VÄLKOMMEN ATT FIRA
PÅSK I VÅRA KYRKOR**

**DAVID QVISTRÖM:
NYTTIGA MÄNNISKOR**

VÄNFAMILJER SÖKES!

**UR KALENDERN:
KVINNOKRAFT**

Här når du oss:

EXPEDITION

Mån-fre säkrast kl. 10-12

Telefon: 177 70

Kanslist: Ulla Sigfridsson

Besöksadress: Kyrkans hus

Prästgårdsvägen 6, Alvesta

Postadress: Box 177, 342 22 Alvesta

E-post: alvesta.pastorat@svenskakyrkan.se

E-post till anställda:

fornamn.efternamn@svenskakyrkan.se

KONTRAKTSPROST

Göran Alexandersson 177 77

KOMMINISTER

Elisabet Cárcamo Storm 177 86

Linda Waldén 177 72

PASTORSADJUNKT

Stine Jalnefur 177 98

KYRKOKAMRER

Mats Edenvärn 177 73

EKONOMIASSISTENT

Lilian Hedstig 177 71

INFORMATÖR

Marie Fransson 177 79

DIAKONALA TEAMET

Malin Sandberg 177 80

Jakob Wikström 177 82

Maria Magnusson 177 88

ASSISTERENT/PEDAGOG

Lena Karlsson 177 84

Helena Kronstrand 177 76

Christina Elmersson 177 78

KANTORER

Maria Claesson 177 75

Gunilla Erikson 177 74

ARBETSLEDARE KYRKOGRÅRD

Mikael Lilienberg 177 94

VAKTMÄSTARE

Skogskyrkogården 177 97

Lekaryds kyrkogård 177 96

Alvesta kyrkogård 177 92

Härlövs kyrkogård 177 95

Hjortsberga kyrkogård 177 91, 93

LOKALER

Alvesta församlingshem 177 89

/Värdinna Ingrid Gustavsson

Kyrkskolan 177 84

KYRKULIV

Utges av: Alvesta församling

Box 177, 342 22 Alvesta

Tel. 0472-177 70

Ansvarig utgivare: Göran Alexandersson

Tel. 0472-177 77

goran.alexandersson@svenskakyrkan.se

Redaktör, redigering och grafisk form:

Marie Fransson. Tel. 0472-177 79

marie.f.fransson@svenskakyrkan.se

Omslagsfoto: Linnéa Kjellberg med värdfamilj.

Upplaga: 5100 ex

Tryck: 115 g Prosilk, miljövänligt papper

Lindströms Tryckeri, Alvesta

Distribution: Tidningsbärarna

www.svenskakyrkan.se/alvesta

Gilla oss på Facebook!

Dela liv

"Sannerligen, vad ni har gjort för någon av dessa minsta som är mina bröder, det har ni gjort för mig" så står det i Matteus – evangeliet i Bibeln och så står det på ytterväggen till Alvesta församlingshem. Det är Jesu ord.

Det blåser kallt i Sverige. Vad som är Mitt och vad som är Ditt har plötsligt blivit allt viktigare. Var och en "ser om sitt eget hus" i stället för att se allas behov. Allt fler börjar känna sig hotade av både flyktingar och tiggare.

Författaren David Qviström, som presenteras på sid 4, frågar sig i sin senaste bok Nyttiga människor: *"Vilket ansvar har vi för andra, de som inte tillhör oss?"*

Alvesta är en av de fem orter i Växjö stift som i dag tar emot flest invandrare i förhållande till invånarantalet. Med stöd från Länsstyrelsen och Växjö stift har Alvesta kommun och Alvesta församling gått samman i ett projekt som heter "Bron". Ett projekt som har till huvuduppgift att få svenskar och invandrare att mötas och dela liv (läs mer på sid 7).

Ska man ge "de där tiggarna" pengar? Många människor frågar vad jag som präst tycker. Jag tycker att det handlar om hur vi ser på varandra.

Alla människor är skapade till Guds avbild. Allt som lever hör ihop. Vi är sammanlänkade med alla andra människor – oavsett om vi vill eller ej. Det innebär att vi har ett ansvar för varandra. Ett ansvar att DELA LIV. Men vi behöver fundera över hur vi delar liv.

Överallt möts vi av utsträckta händer som vill ha något av oss. På bilder i tidningen eller på TV. På Ica eller utanför stationen. Eller i telefonen. Alla dessa utsträckta händer som vill ha något av oss. Ett svältande barn, en tiggare eller en krävande väninna.

Vad gör vi? Jo, vi kommer med vår "hjälp" *ovanifrån* och släpper ner lite pengar eller mat eller möjligen ett gott råd och sen har vi gjort vårt. Då tror vi att vi har delat med oss. Men att DELA handlar om något annat. Att DELA handlar om att inse att vi alla har samma grundläggande behov av mat, dryck, kläder, tak över huvudet – av kärlek, omsorg och närhet. Att DELA LIV innebär att se att vi är jämlika, att alla har samma behov!

Idag är det din broder som är i nöd, i morgon är det kanske du.

"Sannerligen, vad ni har gjort för någon av dessa minsta som är mina bröder, det har ni gjort för mig"

Elisabet Cárcamo Storm

Elisabet Cárcamo Storm
komminister Alvesta församling
elisabet.carcamo.storm@svenskakyrkan.se

FOTO: ÅSA FREDH,
ALVESTA

”Jag vill lära mig kulturen och språket”

Jag är lite nervös. Jag skall träffa Ashmat Faizi, en ung nysvensk man från Afghanistan. Jag känner mig osäker på om han kommer att kunna förstå mig och om han kan sätta svenska ord på det han tänker och känner. Tre minuter innan utsatt tid ser jag honom komma gåendes i det snöiga vinterlandskap som januari månad bjuder oss på.

Text och foto: Marie Fransson

– Jag vill lära mig svensk kultur, vad som är rätt och fel och jag vill prata och diskutera mycket för att lära mig språket, säger Ashmat Faizi. Det är jättesvårt att förstå olika dialekter och när många människor är samlade pratar alla så fort. Jag förstår inte så mycket då, förklarar han.

Meningarna är korta men vi kommunicerar lättare än jag förutspådde. Tolk fanns inte att tillgå då hans hemspråk är persiska. Någon engelska kan han inte.

– Jag gick i skolan i två veckor sedan kom kriget och vi flydde till Iran. Jag var sju år då. Jag kan inte läsa på mitt hemspråk. Någon skola blev det aldrig för mig.

Under ett år befann sig Ashmat ”på vägen” från Iran. Flykten därifrån var hälsoöver-huvud och han visste nog inte vart han var på väg. Fortfarande rapporteras det om grov diskriminering av afghanska flyktingar i Iran. Via Grekland, Italien, Tyskland, Danmark tog han sig till slut till Sverige. Som 18-åring kom han ensam hit med hopp om en framtid här. – I början var det svårt och jag var rädd. Vi bodde många nationaliteter i ett sovrum och vi delade kök. De var ju nationaliteter som mitt land krigade emot. I dag är jag inte rädd. 99 % av alla svenskar är snälla.

Språkundervisning på SFI ledde så småningom till diverse praktikplatser och nu drömmer han om ett arbete.

– Jag vill lära mig mer, betonar han. Jag läser en mening och förstår inte alla orden. Vad skall jag göra? Jag har besökt mötesplatsen Språkcaféet på biblioteket och jag har varit på Samtalscafé i församlingshemmet. Alla är jättesnälla och pratar med mig. Där träffade jag Malin och Helena och sedan träffade jag Christina (samtliga anställda i Alvesta församling, redaktionens anmärkning).

–Nu har jag en vänfamilj (läs om dem här i spalten intill och om projektet Bron på sid 7). Det är jättebra. Vi har redan träffats. Tittat på när barnen tränar, besökt simhallen och jag har ätit middag hos dem.

I hans ögon ser jag längtan efter och önskan om att anpassa sig till sitt nya hemland, Sverige. I hans röst hör jag iveren att kunna behärska språket och lära sig de seder och bruk som vi har här. För Ashmat finns ingen återvändo. Som 21-åring är man myndig och bär eget ansvar. Jag frågar honom om vad han gör om fem år. Svaret kommer snabbt.

– Jag pratar perfekt, har jobb och kort. Jag klarar mig själv och står på ”eget ben”, säger han och ger mig ett fint varmt leende.

HALLÅ FAMILJEN NILSSON. VARFÖR BESTÄMDE NI ER FÖR ATT BLI VÄNFAMILJ TILL ASHMAT?

–För att vi tycker att det är viktigt med möten med andra människor. Det är värdefullt för oss att kunna göra något som är värdefullt för någon annan människa.

HUR KÄNDES DET FÖRSTA MÖTET?

–Vi var alla väldigt nyfikna på vår vän och vi hade pratat mycket om honom med barnen innan mötet, varifrån han kom, var det landet ligger och hur man har det där.

VAD KOMMER NI ATT HITTA PÅ FÖR KUL MED ASHMAT?

–Vi umgås i vardagen. Han följer med och tittar på barnens idrottsaktiviteter, åker och storhandlar i Växjö (vi är en stor familj med fem barn). Åter lunch/middag ihop eller fikar. Vi ska också laga mat tillsammans där Ashmat bestämmer menyn. Vi är nyfikna på vilka maträtter han lagar och vilka kryddor som han använder.

VILKET UTBYTTE HOPPAS NI KUNNA FÅ MED ASHMAT UNDER DET HÄR ÅRET?

– För oss är Ashmat som vilken vän som helst. Ashmat har gett oss kunskap och insyn både i ett samhälle i ett annat land men också om vårt samhälle som vi inte var medvetna om. Såklart hoppas vi att han känner likadant. Att möta andra människor är värdefullt och utvecklande på många sätt.

Text: Marie Fransson

Människosyn och moraliska frågor: – Vilket ansvar har vi för dem som inte tillhör oss?!

Ditt hem luktade inte som mitt. Tonerna och rytmen från era högtalare var olikt dem jag var van vid. Maten och smaken obekant. Jag förstod inte vad du och dina släktingar pratade om. Men, vad gjorde det när vi delade livet med lek, dans och sång.

Jag var åtta år när du kom till vår klass. Ditt hår var fantastiskt långt och din hårfärg en stark kontrast till mitt rågblonda. Din hy inte helt olik alla vi andra ungers. Ditt leende var som vårt. Men när du talade, klingade det lite annorlunda. Vem brydde sig? Vi hade ju så kul! Som ungar i den åldern har. Jag minns vår ständiga dans i långa fina kjolar och färgglada sjalar. De fladdrade runt våra små kroppar när vi skrattandes intog vardagsrumsgolvet. Vi levde för stunden, obekymrade om världen utanför. Trodde jag. Jag grät den dagen då ni hastigt bröt upp. Du var modigare, starkare och betydligt mer erfare...

I tredje klass kom barn och familjer från Uganda. De flydde från en man som hette Idi Amin. På mellanstadiet blev spanskan ett språk i vår hembygd. Mestadels talat av mammor med barn som flytt för sina liv undan Chiles diktatur och de fängelser deras män och släktingar hölls fångna i. Långt ifrån alla överlevde den fruktansvärda tortyr de systematiskt utsattes för. Det fanns inga

”vi och dom”. Det fanns inga betänkligheter över att inte vilja hjälpa. Vi gav av det vi hade och öppnade upp våra hem. På nittioalet kom flyktingvågen från ett smutsigt krig i forna Jugoslavien. Ett land min familj njutit husvagnssemester i bara något år tidigare.

Vilket ansvar har vi för dem som inte tillhör oss?! Tiggare. Hemlösa. Papperslösa. Arbetskraftsinvandrare. Ensamkommande flyktingbarn. Asylsökande. Trafickingoffer. Svart arbetskraft. Etcetera, etcetera. Ett faktum. En verklighet. I ett Sverige och ett Europa av i dag. När förändrades allt? Människors inställning. Partipolitiken. När blev gränsdragningen så synlig och flyktingar en handelsvara? Om möjligt någon annans problem, det vill säga ”ursprungslandets”. Tal om ”volymökningar” eller rättare sagt, sänkningar. ”Öppna hjärtan”. Öppet Europa. Gemensam ekonomi. Ovanan att prata om migrationspolitik utan att bli stämplad som invandrarfientlig. Medvetandegörandet av vår egen roll. Och... Attityder. Fördomar. Rädslor. Klyftor.

Okunskap. Oengagemang. Med mera. Med mera.

”De kommer hit och lever på våra bidrag. Klär sig i hucklen eller långa vida kjolar. Stjäl. Dom gör inte rätt för sig. Och inte lär dom sig språket heller. Dom har minsann haft råd att ta sig hit. Det finns svenska familjer som inte har råd att ge sina barn det de vill och behöver. Vi är inte som dom. Varför skall de ligga vårt samhälle till last? Vi kan inte ta emot fler nu.”

– Hela Europas dåliga samvete, säger David Qviström journalist och författare vid ett föreläsningstillfälle i Teleborgs kyrka i Växjö. De som söker asyl är i behov av skydd och har rättigheter, enligt lagen, men hamnar i en beroendeställning till det land de kommer till. Det många önskar är att söka skydd i ett land med demokrati och att få möjlighet att bygga ett nytt liv.

” Vad kan jag som enskild människa göra?

”Nyttiga människor” är en bok av David Qviström, Natur och Kultur 2014. Det är en reportagebok om migranter, gränser och människosyn. I den ger han en röst åt migranter, starka människoöden i detta etiska gränsland.

David Qviström, journalist, författare och föreläsare.

– Vilka glasögon väljer vi att ta på oss? undrar David. Tiggaren med sin pappersmugg mitt i nyllet på mig provocerar. Hur ser jag på den här personen och hur ser jag på mitt eget välstånd? Ett pliktförhållande. En andlig handling. Är de para-

siter som belastar eller bara människor i nöd? Vilken människosyn bär vi på? Vad har vi möjlighet att förstå? Vad får oss att öppna plånboken? Vad är anledningen till att vi ger? Det gör något med oss människor. Vi kan inte ge alla alltid, men att ändå försöka göra något, trots att det bara är det lilla.

– Javisst, ge till tiggare, det gör någon liten skillnad för dem, och om inte annat så ge för din egen skull. Men den stora skillnaden för romernas livsvillkor är strukturella förändringar i hemlandet: tillväxt och arbetstillfällen, arbete mot diskriminering och strukturell fattigdom. Där har hemlandet såväl som EU ett ansvar.

Ett årtionde med artiklar, sin bok och föreläsningar medvetandegör David den faktiska situationen i samhället och dagens problem. En väg att gå är att våga börja prata om vad som håller ett samhälle samman. Ett samhälle som inkluderar eller exkluderar människor. Hur ser bilden av humanitet ut? Vad är profetisk diakoni?

– Vårt välstånd för med sig ett ansvar, menar han. Vi utgår från egna referensgrunder och har svårt att relatera till nöd, fattigdom, förföljelser, korruption. Vilket ansvar har vi för andra, de som inte tillhör oss?! Inte juridiskt utan moraliskt. Efter år av tid i väntan på asyl – när uppstår ansvaret eller uppstår det under vägens gång?

David är de svaga människornas röst. Möten där orden, berättelserna blir till ett uppdrag att förmedla till omvärlden.

Så: Ser vi? Känner vi? Och i så fall – vad skall vi göra av våra känslor? Vilken grad av engagemang har vi de facto? Vad kan jag som enskild människa göra? Att försöka göra något trots att det bara är det lilla, är en människosynsfråga och en moralisk fråga.

Jag tänker på mina barndomsvänner. Jag förstår nu hur de kom att påverka mig och den människosyn jag bär med mig.

Text: Marie Fransson

Foto: Ikon. Sofia Runarsdotter

Linnéa i Costa Rica

– Jag har alltid haft en längtan ut i världen, säger Linnéa Kjellberg. Efter gymnasiet tänkte jag mig volontärarbete men efter att ha varit på några informationsträffar kändes det inte rätt. Så jag gick på en Kvinnofrukost i Alvesta församlingshem som Elisabet Cárcamo Storm höll i om bland annat ILCO, Lutherska kyrkan i Costa Rica. Det var då allt föll på plats. Att genom Ung i Världsvida kyrkan få möjlighet till att leva i en annan verklighet, i en annan kultur, blev ett självklart val för mig.

Text: Marie Fransson Foto: Emilia Garpebring

Under sin vistelse, tre månader, i Costa Rica, fick Linnéa möjlighet att se och arbeta med ILCO:s projekt. Bland annat förskolor, församlingsarbete, hjälp till ursprungsbefolkningen, ungdoms- och kvinnogrupper.

– De är mina superhjältar! uttrycker Linnéa från hjärtat. De gör så mycket gott för de mest utsatta i samhället.

I DE FATTIGASTE områdena råder svåra levnadsförhållanden och hög arbetslöshet. Rån, stölder och våld är vanligt förekommande. Människorna känner sig otrygga. Det finns inga samhällsliga skyddsnät och korruption tillhör vardagen.

– Människor gick inte och tiggde på gatan utan de sålde saker eller uppträdde, berättar Linnéa. Jag talade med min värdfamilj om detta. Hur skulle jag bete mig? Mamman i familjen förklarade att här hjälps vi alla åt. Människorna har inget att luta sig mot utan många tvingas överleva på den hjälp som ges till dem på gatan.

– Det är jätteroligt här, vi får mat. En liten flickas uttalande om Casa Abierta, en utav förskolorna som Linnéa arbetade på.
– När jag lämnar mitt barn här är det i

trygghet. En ung mammas röst från samma förskola.

–Jag kunde känna förtvivlan när jag upplevde den hårda verklighet en del människor lever i här. Men att få vara en del av arbetet på plats i Costa Rica fyllde mig med hopp och kärlek, berättar Linnéa. Men när människor här hemma frågar mig hur jag har haft det blir det lite jobbigt. Jag menar: –hur skall jag kunna göra dessa tre månader rättvisa i ord?

GENOM UNG I VÄRLDSVIDA KYRKAN sänder Svenska kyrkan varje år cirka 18 ungdomar till fem platser i världen. Costa Rica är en av dem. På plats får man bo hos en värdfamilj, tilldelas en mentor och en koordinator.

– Vi blev så himla väl mottagna och alla var så måna om oss. Inte minst vår värdfamilj, ler Linnéa. Pappan är pastor i ILCO och båda föräldrarna är musiker. På kvällarna blev det därför mycket musik. Vi sjöng deras psalmer och så lärde vi dem en svensk bordsbön och Bä-bä vita lamm.

”EN KYRKA UTAN VÄGGAR” är både en beskrivning och en faktisk verklighet av den Lutherska kyrkan i Costa Rica.

–Gudstjänsterna varade i tid i stort sett som våra, fast någon spelade i bästa fall gitarr, inte orgel. Det var strukturen som skilde sig åt. Prästen läste bibeltexter som man sedan öppet samtalade kring, mer som en bibelstund.

– **DET VAR EN MÄRKLIG KÄNSLA** att åka runt halva jorden och att där få veta att de kände till Alvesta! De flesta vet ju inte ens om att det finns ett land som heter Sverige, berättar Linnéa med ett skratt. Men det har sin förklaring. ILCO är Växjö stifts vänkyrka. Och Elisabet Cárcamo Storm har bott i Honduras och sitter med i ILCO-gruppen.

–Elisabets namn nämndes hela tiden och de beskrev henne alltid som snäll, vacker och en som kan deras språk mycket bra.

– Det var inga problem med att förstå varandra men det var inte alltid lätt att hitta de rätta orden, fastän jag läst spanska i sex år. Vi lärde oss mycket under vår tid här, konstaterar Linnéa med ett närvarande lugn.

– Där nere hade jag tid att reflektera över mig själv, vad som betyder något i livet, i världen. Mina värderingar har blivit ännu tydligare – hur vi tillsammans kan verka för en rättvisare värld.

-Det handlar om att umgås och att ha roligt, säger Christina Elmersson projektledare för "Bron", ett integrationsprojekt där hon söker vänfamiljer till nysvenskar. Projektet är ett samarbete mellan Alvesta kommun, Växjö stift, Länsstyrelsen och Alvesta församling.

Vänfamiljer - brobyggare i Alvesta

-Det handlar om att umgås och att ha roligt, inte om att lära en person hur myndigheterna fungerar, säger Christina Elmersson. Att skapa ny kunskap och förståelse för olika kulturer och levnads-sätt. Detta ger en chans att hitta vänner samtidigt som man kan utvecklas som person. Man kan träffas för att umgås och prata, fika eller ut-föra en idrottsaktivitet. Detta är något som man bestämmer tillsammans. Som vänfamilj har man möjlighet att stödja nysvenskar att få en bra start i sitt nya hemland. Som nysvensk får man möjlighet att träna det svenska språket, lära känna svenskar och det svenska samhället. Alla vänfamiljer ställer upp helt ideellt.

-De som vill vara vänfamilj och de som vill ha en vänfamilj anmäler sig genom att fylla i ett frågeformulär om olika önskemål och bakgrundsinformation, berättar Christina. Därefter gör jag en matchning utifrån gemensamma erfarenheter och intressen, ålder och familjesituation samt individuella önskemål. Vid ett första möte med samordnaren bestäms hur och i vilken omfattning man önskar träffas. Därefter bestämmer man själv när mötena ska ske. Samordnaren kan alltid

kontakts vid behov och ansvarar för att eventuella problem behandlas korrekt.

-Den första månaden är en slags prövotid, där man träffas på försök, förklarar Christina. Efter prövotiden väljer parterna att fortsätta eller avbryta kontakten. Kontakten kan också avbrytas senare.

Efter cirka ett år avslutas uppdraget. Den som vill kan få en ny matchning. Kontakten är frivillig, sker på fritiden och bygger på ömsesidighet, öppenhet och respekt.

Bakgrund: Alvesta är en av de fem orter i Växjö stift som har störst flyktmottagning i förhållande till sitt in-

vånarantal. Ett samarbete mellan Växjö stift, Länsstyrelsen och Alvesta kommun gör det ekonomiskt möjligt att driva projektet som fokuserar på arbetet med att bygga nätverk i samhället och att skapa vänfamiljer åt nysvenskar.

Är du intresserad av att bli en vänfamilj? Ring eller skriv till:

Christina Elmersson tel: 0727-44 77 33
christina.elmersson@svenskakyrkan.se

Stine Jalnefur, pastorsadjunkt i Alvesta församling.

HALLÅ STINE, VAR BEFINNER DU DIG?

-Jag åkte till Costa Rica 1 februari och kommer hem 3 mars.

VAD GÖR DU DÄR?

-Jag åker tillbaka till ILCO, Lutherska kyrkan i Costa Rica, en av Växjö stifts vänförsamlingar i världen, denna gång som präst och representant för Växjö stift. Min uppgift är att bland annat undersöka samarbetet mellan våra kyrkor, vad relationen betyder för dem, vad profetisk diakoni är i verkligheten, gudstjänstformerna och hur det är att vara präst.

HIMLALIV I COSTA RICA, STÄMMER DET?

-Ja, när dom var på besök här i vår församling hösten 2014 ville de veta mer om Himlalivgudstjänsten. Min förhoppning är att få fira Himlaliv på plats där med dom.

8 ÅR SEDAN DU VAR DÄR SENAST?

-Ja, då var det jag som reste med Ung i Världsvida kyrkan. Nu får jag möjlighet att komma tillbaka och säga tack till en kyrka och en plats som påverkat mig så mycket.

DU KAN VÄL RAPPORTERA HEM FRÅN DIN VISTELSE DÄR?

-Absolut! Jag kommer att skriva hem och skicka bilder. Håll koll på hemsidan och på vår facebookside.

HUR GÅR TANKARNA?

-Nervös! Jag skall flyga själv. Det blir en spännande tid för det händer mycket på plats i ILCO.

Text och foto: Marie Fransson

Insamlingsprojekt

Kollekten 8 mars vid temamässan Kvinnokraft kommer att gå till två av Alvesta församlings insamlingsprojekt: NGCC – Nepal Girls Care Center och Den Gode Herdens Skola, Betlehem.

ANNA-LENA HENRIKSSON, GRUNDARE AV NGCC, VAD HAR ALVESTA FÖRSAMLINGS GÅVOR BETYTT FÖR DIN VÄLGÖRENHETSORGANISATION?

–Utan församlingens fina hjälp hade projektet inte kunnat fotgå. Det är fantastiskt och det har gett resultat! Ni bidrar till att några av våra medmänniskor får ett värdigare liv. Tack för era gåvor!

DET HÄR ÄR NGCC:

Nepal Girls Care Center är ett utvecklingsprojekt för tonårsflickor från barnhemmet BalMandir i Nepals huvudstad Kathmandu.

Projektet startade med orden "Mamma, om ni inte hade adopterat mig hade jag fortfarande suttit här. Vi måste göra något!"

Orden kom från grundaren Anna-Lena Henrikssons dotter Gauri som 1993 besökte sitt gamla barnhem. Hon såg passiviteten och hopplösheten som då lyste ur tonårsflickornas ögon. Några visioner om framtiden hade de inte.

Målet med projektet är att genom utbildning och social träning öka flickornas självförtroende, skapa en bättre livskvalité samt förhindra att de hamnar i prostitution och drogmissbruk. Flickorna har också genom hjälpen kunnat utbilda sig inom olika områden.

DET HÄR ÄR DEN GODE HERDENS SKOLA:

Det är en flickskola i Betlehem som ägs av Svenska Jerusalemföreningen. Det ekonomiska stödet från Sverige är av avgörande betydelse för hela skolans existens. Över 300 palestinska flickor går på skolan, som har undervisning från sexårsverksamhet fram till studentexamen på humanistisk och naturvetenskaplig linje.

Internationella kvinnodagen

– söndag 8 mars i Hjortsberga kyrka

Vi uppmärksammar internationella kvinnodagen genom att fira temamässan "Kvinnokraft" i Hjortsberga kyrka klockan 18.

Foto: Marie Fransson

Helena Kronstrand och Elisabet Cárcamo Storm.

Kvinnokraft är en mässa där Elisabet Cárcamo Storm och Helena Kronstrand står för idé och de specialskrivna texterna. I Kvinnokraft lyfts dels kvinnorna i Bibeln fram, men också deras nutida systrar.

– Vi vill helt enkelt visa på att berättelserna i Bibeln har något viktigt att säga oss, att de speglar samma problem som vi brottas med i dag, säger Elisabet.

– Kvinnokraft skrev vi redan 2009 och vi har firat mässan några gånger i församlingen, men vi har också varit på turné i Växjö, berättar Helena stolt. Vid första tillfället medverkade även några kvinnor ur församlingen.

I Kvinnokraft lyfts fyra kvinnoöden ur Bibeln fram, och tolkas sedan i nutid. Mellan monologerna, som framförs av Helena och Elisabet, sjunger jazzsångerskan Linda Pettersson moderna låtar, som tolkar kvinnoödena.

– Denna gång ville vi ha med många kvinnor och mycket musik och därför bad vi Hjortsberga Gospelkör att medverka. En kör som består av många färgstarka kvinnor, säger Elisabet full av entusiasm.

Medverkar gör också Mattias Welin på kontrabas, Mia Claesson, piano. Johan Wallin leder som vanligt gospelkören.

– Vi lovar att det blir en stark mässa som berör med både ord och ton! säger Helena och Elisabet.

I mässan kommer vi att samla in kollekt till två av församlingens välgörenhetsprojekt: Nepal Girls Care Center och Den Gode Herdens Skola – som båda stöttar flickor i olika åldrar.

BARNPASSNING. För att så många som möjligt ska kunna delta i mässan, erbjuder vi denna gång barnpassning i Hjortsberga församlingshem under mässan. Barnen kommer att bli aktiverade av våra pedagoger, ungdomsledare och Tjejgruppen. Vi utlovar pyssel, lek, teater och fika. Från klockan 17.30 går det bra att lämna in barn för passning.

Konfagänget juniorgruppen 2014/15.

Mässa i idrottens tecken

Idrott och mässa – går det ihop?! Alldeles utmärkt, tänkte prästen Linda Waldén och konfirmandledare Malin Sandberg, Alvesta församling.

”The Cup – you never walk alone” blir, på initiativ från årets konfirmander, verklighet 31 maj i Hjortsberga kyrka. Alla idrottsälskande ungdomar kommer att tåga in i procession iklädda sina lagtröjor för att delta i idrottsmässan

Text och foto: Marie Fransson

Initiativtagare Isak med pokal.

Men vi tar det från början. Malin Sandberg, ansvarig för Diakonala Teamet och konfirmandledare, satt och pratade med en grupp av årets konfirmander. I den diskussionen framkom det att det var lite kämpigt med alla gudstjänster, var på en kille utbrister: –Varför kan vi inte ha en fotbollsmässa?!

– Jag tänkte på alla cylindrar, berättar Malin. Rusade till Linda som direkt svarade ja.

– Jag tyckte det var en jätterolig idé. Vi har mycket gemensamt med idrotten, säger Linda. Känslan när man utövar eller lever sig in i idrotten är känslan av att vara delaktig i något större. Vi är alla del i ett sammanhang. Vi är viktiga för varandra. Vi är alla olika och genom olikheter byggs ett bra team. Alla kan

ju inte spela forward i ett lag, skrattar Linda.

Det finns många kända idrottsutövare i världen som fångat ungdomarnas intresse kring utövandet av en religion. – Hur gör man korstecknet? undrade man vid en konfirmationsträff. Idolerna gör det före, under och efter en match. Precis som man samlas i ring till eftertanke och ”pepping”. Centrala fundament i vår kristna tro är: Att våga tro på mirakel. Att vända matchen. Att få fler chanser även om man gör bort sig. Upprättelse och nytt förtroende. Lagandan och reglerna blir den värdegrund man delar. Glädje, gemenskap och igenkännande likaså. Detta vill vi levandegöra i vår gudstjänst och visa på likheterna med idrottens värld.

– Vi kan hitta Gud på andra ställen än i kyrkan, menar Linda. Gudsmötet kan ske där vi minst väntar oss det. Idrotten är också en spegling av livets upp- och nedgångar. Vi vinner ibland men vi förlorar också. Jesus offrade sig för laget och i idrottsmässan kommer vi att samlas kring nattvardskalken, vår segerpokal.

– Nu håller vi som ett team på att bygga upp delarna i mässan, men en viktig sak kan vi i dagsläget avslöja: musiken kommer att vara en viktig del under mässan. Vi kommer att ruska om rejält, hälsar Malin och Linda. Ta med så många ni kan så möts vi på vår arena 31 maj, då idrott och mässa blir en gemensam sak.

FOTO: ÅSA FREDH, ALVESTA

Linda Waldén

Linda Waldén, präst Alvesta församling

Påskens löfte: -någon att lita på

Ljuset återvänder efter en lång, mörk vinter då hela naturen verkar frusen och död. Det är som om påskens budskap och livets och dödens hemlighet finns invävd i själva naturen.

Efter den mörka vintern och kylan så är det underbart med solljus och plusgrader. Vi människor behöver kontraster för att riktigt kunna njuta av det som livet erbjuder. Men ibland får glädjen och ljuset den effekten att det som är svårt och trasigt i våra egna liv ser ännu värre ut i jämförelse med allt det lyckliga, fina och goda.

Ungefär som när det efter en mörk vinter äntligen blir en solskensdag – och man får syn på sina fönsterrutor – smutsiga, repiga och fläckiga. Man längtar nästan tillbaka till mörkret eller önskar att solen skulle gå i moln för att slippa se eländet.

Magnus Ugglas sjunger "Du tycker om mig nu. Men tycker du om mig sen? När morgonens obarmhärtiga ljus avslöjar alla detaljer..."

Det ljuset som Jesus kommer med är avslöjande och vi blir kanske lite osäkra. En Gud som ser allt, en Gud som ser hela mig. Kan den Guden verkligen älska också mig? Jag känner mig som en smutsig fönsterruta som har sett helt ok ut under vinterns mörka, ruggiga dagar men som nu avslöjas i påskens ljus.

Påskan firar ljusets seger över mörkret, vi firar att döden inte fick sista ordet. Vår ljuset som lyser in visar smutsiga fönster. Men där Guds kärleks ljus lyser in, blir allt vackert. Det som är vårt verkliga jag, med fel, brister och skavanker kan vi med trygghet visa för Gud som kan förvandla allt mörker till ljus. Det kan vi lita på.

Glad påsk!

SMYCKNINGSPLATS SKOGSKYRKAN

På Skogskyrkogården finns det i dag ett stort kors. Vid detta lägger vi blommor och kransar från de begravningar, där man inte har bestämt någon gravplats. Anledningen är oftast att den avlidne ska kremeras och askan placeras i minneslunden. Sedan länge är korset slitet och kyrkorådet har diskuterat hur platsen ska utformas. Kyrkorådet gav slutligen uppdraget åt Henrik Campanello att komma med ett förslag. Detta har antagits och kommer att uppföras under våren och stå färdig senast i augusti. –Det här är ett jätteroligt uppdrag, säger Henrik Campanello. Skulpturen kommer att bli 3 meter hög. De tre träpelarna symboliserar treenigheten. Färgen blå är hoppets färg. Taket kommer att vara svart och något sluttande, för avrinningens skull. Skulpturen avslutas med ett förgyllt kors. Mellan två av stolparna, som kommer att vara vridna mot Skogskyrkan, kommer en dikt eller en strof att placeras i ett laminerat glas.

Henrik Campanello har fått i uppdrag av Kyrkorådet att utforma Skogskyrkans nya smyckningsplats. På bilden ser vi en modell i mindre format.

DU SOM HAR SORG

Att bli lämnad ensam är en stor sorg. Det kan vara svårt att finna mening med och tro på livet efter att ha mist en livskamrat eller nära anhörig. Att dela sorgen med andra i samma situation kan vara till hjälp för att komma en bit på väg genom sorgen.

Därför inbjuder vi alla som drabbats av sorg till en samtalsgrupp. I gruppen råder gemensam tystnadsplikt. Samtalsgruppen som vi kallar "Leva vidare" leds av Linda Waldén och Malin Sandberg.

Har du en önskan om att tala med någon om din sorg? Då finns gruppen där för dig. Om du inte fått någon inbjudan eller om din sorg ligger längre tillbaka är du välkommen att ta kontakt med:

Linda Waldén, präst: 0472-177 72 eller
Malin Sandberg, diakoniansvarig:
0472-177 80.

Earth Hour Lördag 28 mars kl 20.30 Lekaryds kyrka

Vi uppmärksammar Earth Hour genom en gudstjänst kring vårt gemensamma ansvar

Gabriel Cárcamo, sång
Emelia Sallhag, sång
Mattias Welin, kontrabas
Gunilla Erikson, piano

Idé & manus:
Helena Kronstrand &
Elisabet Cárcamo Storm

"Alla behöver vi någon"

Någon att tala med, hemma eller på sjukhuset. Hjälptill vårdcentral och sjukhus, apoteksärenden med mera:

– Hör av dig, vi finns till för dig.

DiakonalaTeamet
Diakonigruppen

Kontakta:

Malin Sandberg Tel. 0472-177 80
Jakob Wikström Tel. 0472-177 82
Maria Magnusson Tel. 0472-177 88

endagsRETREAT i tystnad

7 mars kl 8.30-15
Alvesta församlingshem

Retreatledare:

Elisabet Cárcamo Storm
Linda Waldén

Anmälan och information:

Pastorsexpeditionen tel. 177 70.

Senast 4/3. Endast 15 platser.

Kostnad: 100 kronor. Lunch och fika ingår.

KYRKOAVGIFTEN

Alvesta församlings ekonomi är stabil. Kyrkofullmäktige har beslutat om oförändrad kyrko- och begravningsavgift, d.v.s. 1 kr i kyrkoavgift och 0:30 kr i begravningsavgift per skattekrona.

NY PÅ PLATS!

Ulla Sigfridsson

Kanslist på pastorsexpeditionen i Kyrkans Hus, Alvesta.

Tel. 0472-177 70, vardagar kl 10-12.

Mail: alvesta.pastorat@svenskakyrkan.se

Pasi Reis

Vaktmästare på Härlövs och Alvestas kyrkogårdar. Tel. 0472-177 95.

KORS & TVÄRS

Under våren kommer den nybildade kvintetten Kors & Tvärs medverka vid två musikgudstjänster. Kvintetten består av arbetskollegor i Alvesta församling.

– Ja, det stämmer, säger Gunilla Erikson och Mia Claesson unisont. Vi bildades faktiskt som en nödlösning. Mia och jag planerade musiken till en gudstjänst vid trettonhelgen men fick bara nej från alla sångsolister vi frågade, berättar Gunilla. Vad gör man då? Jo, man frågar sina duktiga kollegor om hjälp. –Framträdandet blev så uppskattat att vi helt enkelt bestämde oss för att fortsätta, konstaterar Mia glatt. Dessutom är det väldigt roligt att göra det här tillsammans. Vi använder våra egna resurser och vi bär varandra.

Var kommer namnet ifrån?

– Kors, säger sig självt. Tvärs står för den

PÅSKSTUGOR

Vi påskpysslar och äter äggsmörgås och påskbakelse.

HÄRLÖVS SOCKENSTUGA

Måndag 23 mars kl 17.00

ALVESTA FÖRSAMLINGSHEM

Torsdag 26 mars kl 17.00

DISCO 27 MARS Alvesta församlingshem

kl 18-19.30 F3

kl 20-22 4-6

Välkomna!
Tjejgruppen

Inträde:
20 kr

Mia Claesson och Gunilla Erikson.

bredd av sång och musik som vi framför. Första tillfället att höra den nybildade kvintetten är redan 1 mars i Kvenneberga kapell. Kors & Tvärs består av: Gunilla Erikson, Mia Claesson, Maria Magnusson, Malin Sandberg och Christina Elmersson.

FASTEKAMPANJEN

– var med och utrota hungern!

Trots att jordens resurser skulle kunna räcka åt oss alla, lever 800 miljoner utan att kunna äta tillräckligt. Men det går att utrota hungern! Var med du också!

Kampanjen startar den 15 februari 2015 och avslutas 29 mars.

Det är enkelt att stötta Svenska kyrkans internationella arbete:

1. Swisha en gåva!

Swisha ett valfritt belopp till nr: 9001213.

2. SMS:a en gåva!

Genom att skicka ordet HOPP till nr: 72905 så är du med och ger 50 kr.

3. Lägg pengar direkt i bössan!

I Alvesta kommer vi att stå med bössan utanför Willys och ICA vid fyra tillfällen: fredag 20/3 och lördag 21/3 samt fredag 27/3 och lördag 28/3.

4. PG 90 01 22-3 och BG 900-1223

NÄSTA NUMMER AV KYRKLIV UTKOMMER 26 MAJ

1 MARS

2 i fastan

- 11.00 Alvestamässan Al
Alvesta kyrka
- 18.00 Vad är Gud? LW
Temagudstjänst
Kvenneberga kapell
"Kors & tvärs", sång

8 MARS

3 i fastan

- 10.00 Himlaliv CaS
Skogskyrkan
- 18.00 Kvinnokraft CaS
Temamässa HK
Hjortsberga kyrka
Linda Pettersson, sång
Mattias Welin, bas
Mia Claesson, piano
Hjortsberga Gospel

15 MARS

Midfastosöndagen

- 11.00 Alvestamässan Al
Alvesta kyrka
- 18.00 "Sjung för Guds skull" Al
Lekaryds kyrka

22 MARS

Jungfru Marie bebådelse dag

- 10.00 Himlaliv CaS
Skogskyrkan
- 11.00 "Rastplats" SJ
Kvenneberga kapell
- 18.00 Mariagudstjänst SJ
Härlövs kyrka
Lisa Petersson, sång

28 MARS

- 20.30 Gudstjänst CaS
"Earth hour"
Lekaryds kyrka
Gabriel Cárcamo och
Emelia Sallhag, sång
Mattias Welin, kontrabas
Gunilla Erikson, piano

29 MARS

Palmsöndagen

- 11.00 Alvestamässan LW
Alvesta kyrka
- 16.00 Påskmusikalen CaS
"Glädjens dag" MM
Lekaryds kyrka
Musik- & Dramagruppen
- 18.00 "Sjung för Guds skull" LW
Hjortsberga kyrka
Sång av ungdomar från
bygden

Al: Göran Alexandersson
CaS: Elisabet Cárcamo Storm
LW: Linda Waldén
SJ: Stine Jalnefur

PÅSKEN

SKÄRTORSDAGEN

2 april

- 18.00 Skärtorsdagsmessa LW
Alvesta kyrka
- 18.00 Skärtorsdagsmessa SJ
Härlövs kyrka
- 20.00 Skärtorsdagsmessa LW
Hjortsberga kyrka
- 20.00 Skärtorsdagsmessa SJ
Lekaryds kyrka

LÅNGFREDAGEN

3 april

- 11.00 Långfredagsgudstjänst Al
Alvesta kyrka
Anna Johansson, tvärflöjt
- 15.00 "Meditation vid korset" SJ
Härlövs kyrka
Matilda Bremer, block-
flöjt
- 18.00 "Vid Jesu grav" Al
Kvenneberga kapell
Matilda Bremer, block-
flöjt

PÅSKAFTON

4 april

- 23.00 Påsknattsmessa SJ
Lekaryds kyrka
Linda Pettersson, sång

PÅSKDAGEN

5 april

- 11.00 Alvestamässan Al
Alvesta kyrka
Kyrkokören
- 11.00 Påskdagsmessa LW
Hjortsberga kyrka
Christina Elmersson, sång
- 14.00 Påskdagsgudstjänst SJ
Härlövs kyrka
Kyrkokören

ANNANDAG PÅSK

6 april

- 10.00 Himlaliv CaS
Påskens berättelse
Skogskyrkan

12 APRIL

2 i påsktiden

- 11.00 Alvestamässan SJ
Alvesta kyrka
- 18.00 "Ro för själen" SJ
Lekaryds kyrka

EJ: Erland Johansson
MS: Malin Sandberg
HK: Helena Kronstrand
MM: Maria Magnusson

19 APRIL

3 i påsktiden

- 18.00 "Rastplats" SJ
Kvenneberga kapell
Cecilia Alrikson, sång

26 APRIL

4 i påsktiden

- 10.00 Himlaliv LW
Skogskyrkan
- 18.00 "Den nicaraguanska LW
bondemässan"
Kyrkokörer från
Alvesta, Vislanda, Slätthög
m. fl.
Hjortsberga kyrka

3 MAJ

5 i påsktiden

- 11.00 Alvestamässan Al
Alvesta kyrka
- 18.00 "Sjung för Guds skull" Al
Härlövs kyrka

10 MAJ

Bönsöndagen

- 10.00 Himlaliv LW
Skogskyrkan
- 11.00 Högmässa EJ
Hjortsberga kyrka
- 18.00 "Rastplats" EJ
Lekaryds kyrka

14 MAJ TORSDAG

Kristi himmelfärds dag

- 11.00 Gudstjänst Al
Skogskyrkan

17 MAJ

Sönd. före pingst

- 11.00 Alvestamässan Al
Alvesta kyrka
- 18.00 Musikgudstjänst SJ
Härlövs kyrka
"Kors & tvärs", sång

24 MAJ

Pingstdagen

- 10.00 Himlaliv CaS
Skogskyrkan
- 11.00 "Sjung för Guds skull" Al
Kvenneberga kapell
- 18.00 "Rastplats" CaS
Lekaryds kyrka
Sara Wählin, sång. Erik Bratt,
gitarr

31 MAJ

Hel. trefaldighets dag

- 10.00 Himlaliv på sta'n CaS
Tält i Alvesta centrum
- 18.00 Temamässa "Idrott" LW
Hjortsberga kyrka MS

Svenska kyrkan
ALVESTA FÖRSAMLING